

Consiliul Superior al Magistraturii

Judecătoria Chişinău

(sediul BUIUCANI)

MD-2004, mun.Chişinău,

str.M.Viteazul,2

tel./fax 022-29-51-20

The Supreme Council of Magistrates

Chişinău District Court

(Buiucani Office)

MD-2004, Chişinău,

2nd Mihai Viteazul street

Tel. number/fax 022-29-51-20

COMPLIMENTAR
Judecătoria Chişinău
Intrare Nr. 4247
" 28 " 03 19

Curtea Constituţională a RM
Mun Chişinău, str A. Lăpuşneanu 28

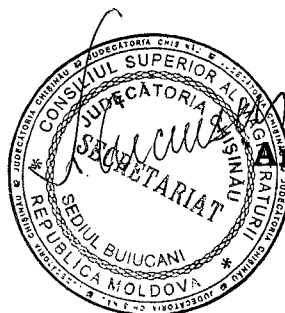
Prin prezenta, Judecătoria Chisinau, sediul Buiucani, în temeiul art 135 din Constituţie, Vă remite spre examinare excepţia de neconstituţionalitate a dispoziţiei a alin. (1) art. 512, alin. (1) art. 513, art. 514, alin. (2) art. 572, alin. (1) art. 602 Cod civil.

Anexă: Încheiere, Sesizarea, copia cererii de chemare în judecată, copia demersului de ridicare a excepţiei de neconstituţionalitate

Cu respect,

Judecătorul

Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani

Ana CUCERESCU

CURTEA CONSTITUŢIONALĂ
A REPUBLICII MOLDOVA
Intrare Nr. 638
" 29 " 03 2019

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A REPUBLICII MOLDOVA

str. Alexandru Lăpușneanu nr. 28,
Chișinău MD 2004,
Republica Moldova

ȘESIZARE

prezentată în conformitate cu articolul 135 al Constituției,
privind excepția de neconstituționalitate

Prezenta sesizare este un document juridic și poate afecta drepturile și obligațiile dumneavoastră.

I – AUTORUL SESIZĂRII

(Informații cu privire la autorul sesizării și eventualul său reprezentant)

1. Denumire **MINISTERUL SĂNĂTĂȚII, MUNCII ȘI PROTECȚIEI SOCIALE AL REPUBLICII MOLDOVA**

Reprezentat de:

1. Nume **ȘVEȚ** 2. Prenume **Andrei**

3. Funcția – **șef Direcția juridică**

4. Adresa – **mun. Chișinău, strada Vasile Alecsandri nr. 2**

5. Tel.; +373 022 729907, +373 022 268885 Fax: +373 022 738781

6. Numele și prenumele reprezentantului* **Șveț Andrei**

7. Ocupația reprezentantului – **șef Secția juridică, Direcția management instituțional**

8. Adresa reprezentantului **mun. Chișinău, strada Vasile Alecsandri nr. 2**

9. Tel. +373 022 268827 10. Fax

11.

* Dacă autorul sesizării este reprezentat/ă, a se anexa o procură semnată de autorul sesizării.

II – OBIECTUL SESIZĂRII

1. **Controlul constituționalității** prevederilor art. 512 alin. (1) Cod Civil al Republicii Moldova nr. 1107–XV din 06 iunie 2002;
2. **Declararea neconstituționalității** prevederilor 512 alin. (1) Cod Civil al Republicii Moldova nr. 1107–XV din 06 iunie 2002;
3. **Controlul constituționalității** prevederilor art. 513 alin. (1) și alin. (2) Cod Civil al Republicii Moldova nr. 1107–XV din 06 iunie 2002;
4. **Declararea neconstituționalității** prevederilor art. 513 alin. (1) și alin. (2) Cod Civil al Republicii Moldova nr. 1107–XV din 06 iunie 2002;
5. **Controlul constituționalității** prevederilor art. 514 Cod Civil al Republicii Moldova nr. 1107–XV din 06 iunie 2002;
6. **Declararea neconstituționalității** prevederilor art. 514 Cod Civil al Republicii Moldova nr. 1107–XV din 06 iunie 2002;
7. **Controlul constituționalității** prevederilor art. 572 alin. (2) Cod Civil al Republicii Moldova nr. 1107–XV din 06 iunie 2002;
8. **Declararea neconstituționalității** prevederilor art. 572 alin. (2) Cod Civil al Republicii Moldova nr. 1107–XV din 06 iunie 2002;
9. **Controlul constituționalității** prevederilor art. 602 alin. (1) și alin. (2) Cod Civil al Republicii Moldova nr. 1107–XV din 06 iunie 2002;
10. **Declararea neconstituționalității** prevederilor art. 602 alin. (1) și alin. (2) Cod Civil al Republicii Moldova nr. 1107–XV din 06 iunie 2002.

III CIRCUMSTANȚELE LITIGIULUI EXAMINAT DE CĂTRE INSTANȚA DE JUDECATĂ

În procedura Judecătoriei Chișinău sediul Centru se află spre examinare pe rol cauza civilă nr. 20-2c-16627-09082016 la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată “Intermed” către Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova, privind încasarea datoriei și penalității, precum și la cererea de chemare în judecată reconvențională, înaintată de către Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova către S.R.L. “Intermed”, intervenient accesoriu Ministerul Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Procuratura Anticorupție, privind constatarea nulității absolute.

În sprijinul pretențiilor sale, reclamantul în acțiunea inițială Societatea

cu Răspundere Limitată “Intermed” a invocat prevederile articolelor 512 alin. (1) Cod Civil al Republicii Moldova nr. 1107–XV din 06 iunie 2002, articolelor 513 alin. (1) și alin. (2), 514, 572 alin. (2), 602 alin. (1) și alin. (2) Cod Civil al Republicii Moldova nr. 1107–XV din 06 iunie 2002.

Prevederea invocate ale articolelor 512 alin. (1), 513 alin. (1) și alin. (2), 514, 572 alin. (2), 602 alin. (1) și alin. (2) Cod Civil al Republicii Moldova nr. 1107–XV din 06 iunie 2002, **sunt în contradicție cu Articolele 4 alin. (1) și alin. (2), 7, 8, 9, 16, 20, 26, 46, art. 54 alin. (1), art. 55 din Constituția Republicii Moldova. Dat fiind faptul că controlul constituționalității actului legislativ aplicat este de competența Curții Constituționale a Republicii Moldova, Ministerul Sănătății al Republicii Moldova formulează prezenta cerere de ridicare a excepției de neconstituționalitate, care potrivit art. 260 alin. (1) lit. e) Cod de Procedură Civilă obligă instanța judecătorească să formuleze prin Încheiere judecătorească o sesizare a Curții Constituționale.**

Cu referire la prevederile art. 12¹ din Codul de procedură Civilă și Hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 09 februarie 2016 privind interpretarea Articolului 135 alineat (1) litera b) din Constituția Republicii Moldova subliniem faptul că **Înaltă Curte Constituțională a reținut că, în eventualitatea refuzului excepției de neconstituționalitate și a rezolvării litigiului fără soluționarea prealabilă acesteia de către instanța de contencios constituțional, judecătorul ordinar ar dobândi prerogative improprii instanței judecătorești. Din aceste rațiuni, Înaltă Curte a decis că judecătorul ordinar nu se va pronunța asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, ci se va limita exclusiv la verificarea următoarelor condiții (§ 82):**

a) obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la art. 135 alin. (1) lit. b) din Constituția Republicii Moldova;

b) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia ori este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;

c) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;

d) nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate.

Curtea a reținut că verificarea constituționalității normelor contestate constituie competența exclusivă a Curții Constituționale. Din aceste considerente, **judecătorii ordinari nu sunt în drept să refuze părților sesizarea Curții Constituționale, decât doar în condițiile menționate mai sus. Prin urmare, orice instanță judiciară chemată să soluționeze un litigiu, în ipoteza unei îndoieli cu privire la constituționalitatea unei dispoziții, are atât puterea, cât și obligația să se adreseze Curții Constituționale.**

NORMA DE DREPT SUPUSĂ VERIFICĂRII CONSTITUȚIONALITĂȚII

Prezenta sesizare are drept obiect de examinare normele de drept incluse în textul articolelor 512 alin. (1), 513 alin. (1) și alin. (2), 514, 572 alin. (2), 602 alin. (1) și alin. (2) Cod Civil al Republicii Moldova nr. 1107–XV din 06 iunie 2002, normele contestate considerate neconstituționale fiind următoarele:

„Articolul 512. Dispoziții generale cu privire la obligație

(1) În virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

.....”

„Articolul 513. Buna-credință și diligența

(1) Debitorul și creditorul trebuie să se comporte cu bună-credință și diligență la momentul nașterii, pe durata existenței, la momentul executării și stingerii obligației.

(2) Este nulă clauza prin care se derogă de la prevederile alin. (1).”

„Articolul 514. Temeiurile nașterii obligațiilor

Obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.”

„Articolul 572. Condițiile generale de executare a obligațiilor

(1)

(2) Obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.”

„Articolul 602. Răspunderea pentru neexecutarea obligației

(1) În cazul în care nu execută obligația, debitorul este ținut să-l despăgubească pe creditor pentru prejudiciul cauzat astfel dacă nu dovedește că neexecutarea obligației nu-i este imputabilă.

(2) Neexecutarea include orice încălcare a obligațiilor, inclusiv executarea necorespunzătoare sau tardivă.

.....”;

I. CADRUL NORMATIV PERTINENT

1. Constituția Republicii Moldova adoptată la data de 29 iulie 1994
(publicată în *Monitorul Oficial nr. 1 din 12 august 1994*)

Articolul 4

Drepturile și libertățile omului

(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile omului se interpretează și se aplică în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte.

(2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și legile ei interne, prioritate au reglementările internaționale.

Articolul 7

Constituția, Lege Supremă

Constituția Republicii Moldova este Legea ei Supremă. Nici o lege și nici un alt act juridic care contravine prevederilor Constituției nu are putere juridică.

Articolul 8

Respectarea dreptului internațional și a tratatelor internaționale

(1) Republica Moldova se obligă să respecte Carta Organizației Națiunilor Unite și tratatele la care este parte, să-și bazeze relațiile cu alte state pe principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional.

(2) Intrarea în vigoare a unui tratat internațional conținând dispoziții contrare Constituției va trebui precedată de o revizuire a acesteia.

Articolul 9

Principiile fundamentale privind proprietatea

(1) Proprietatea este publică și privată. Ea se constituie din bunuri materiale și intelectuale.

(2) Proprietatea nu poate fi folosită în detrimentul drepturilor, libertăților și demnității omului.

(3) Piața, libera inițiativă economică, concurența loială sînt factorii de bază ai economiei.

Articolul 16

Egalitatea

(1) Respectarea și ocrotirea persoanei constituie o îndatorire primordială a statului.

(2) Toți cetățenii Republicii Moldova sînt egali în fața legii și a autorităților publice, fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică, avere sau de origine socială.

Articolul 20

Accesul liber la justiție

(1) Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

(2) Nici o lege nu poate îngreuna accesul la justiție.

Articolul 26

Dreptul la apărare

- (1) Dreptul la apărare este garantat.
- (2) Fiecare om are dreptul să reacționeze independent, prin mijloace legitime, la încălcarea drepturilor și libertăților sale.

Articolul 46

Dreptul la proprietate privată și protecția acesteia

- (1) Dreptul la proprietate privată, precum și creanțele asupra statului sînt garantate.
- (2) Nimeni nu poate fi expropriat decît pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă și prealabilă despăgubire.
- (3) Avera dobîndită licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobîndirii se prezumă.
- (4) Bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii.
- (5) Dreptul de proprietate privată obligă la respectarea sarcinilor privind protecția mediului înconjurător și asigurarea bunei vecinătăți, precum și la respectarea celorlalte sarcini care, potrivit legii, revin proprietarului.
- (6) Dreptul la moștenire a proprietății private este garantat.

Articolul 54

Restrîngerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți

- (1) În Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului.

.....

Articolul 55

Exercitarea drepturilor și a libertăților

Orice persoană își exercită drepturile și libertățile constituționale cu bună-credință, fără să încalce drepturile și libertățile altora.

2. Convenția Europeană a Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale (încheiată la Roma în data de 04 noiembrie 1950 și ratificată de Republica Moldova prin Hotărîrea Parlamentului nr. 1298–XIII din 24 iulie 1997)

Articolul 1. Obligația de a respecta drepturile omului

Înaltele părți contractante recunosc oricărei persoane aflate sub jurisdicția lor drepturile și libertățile definite în titlul I al prezentei convenții.

Articolul 6. Dreptul la un proces echitabil

1. Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod

public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărîrea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță atunci când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției.

Articolul 13. Dreptul la un recurs efectiv

Orice persoană, ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de prezenta convenție au fost încălcate, are dreptul să se adreseze efectiv unei instanțe naționale, chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale.

Articolul 14. Interzicerea discriminării

Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție trebuie să fie asigurată fără nici o deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație.

Primul Protocol adițional la Convenția Europeană a Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale

Articolul 1. Protecția proprietății

Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decît pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.

3. Codul Civil al Republicii Moldova

(publicat în Monitorul Oficial nr. 82–86 din 22 iunie 2002)

Articolul 216. Actele juridice nule și anulabile

(1) Actul juridic este nul în temeiurile prevăzute de prezentul cod (nulitate absolută).

(2) Actul juridic poate fi declarat nul, în temeiurile prevăzute de prezentul cod, de către instanța de judecată sau prin acordul părților (nulitate

relativă).

Articolul 217. Nulitatea absolută a actului juridic

(1) Nulitatea absolută a actului juridic poate fi invocată de orice persoană care are un interes născut și actual. Instanța de judecată o invocă din oficiu.

(2) Nulitatea absolută nu poate fi înlăturată prin confirmarea de către părți a actului lovit de nulitate.

(3) Acțiunea în constatare a nulității absolute este imprescriptibilă.

Articolul 220. Nulitatea actului juridic ce contravine legii, ordinii publice sau bunelor moravuri

(1) Actul juridic sau clauza care contravin normelor imperative sînt nule dacă legea nu prevede altfel.

(2) Actul juridic sau clauza care contravin ordinii publice sau bunelor moravuri sînt nule.

(3) Nulitatea clauzei nu atrage nulitatea întregului act juridic dacă se poate presupune că acesta ar fi fost încheiat și în lipsa clauzei declarate nulă.

Articolul 512. Dispoziții generale cu privire la obligație

(1) În virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

Articolul 513. Buna-credință și diligența

(1) Debitorul și creditorul trebuie să se comporte cu bună-credință și diligență la momentul nașterii, pe durata existenței, la momentul executării și stingerii obligației.

(2) Este nulă clauza prin care se derogă de la prevederile alin. (1).

Articolul 514. Temeiurile nașterii obligațiilor

Obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Articolul 572. Condițiile generale de executare a obligațiilor

(1)

(2) Obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

Articolul 602. Răspunderea pentru neexecutarea obligației

(1) În cazul în care nu execută obligația, debitorul este ținut să-l despăgubească pe creditor pentru prejudiciul cauzat astfel dacă nu dovedește că neexecutarea obligației nu-i este imputabilă.

(2) Neexecutarea include orice încălcare a obligațiilor, inclusiv executarea necorespunzătoare sau tardivă.

4. Codul Penal al Republicii Moldova

(republicat în Monitorul Oficial nr. 72–74 din 14 aprilie 2009)

Articolul 1. Legea penală a Republicii Moldova

(1) Prezentul cod este unica lege penală a Republicii Moldova.

(2) Codul penal este actul legislativ care cuprinde norme de drept ce stabilesc principiile și dispozițiile generale și speciale ale dreptului penal, determină faptele ce constituie infracțiuni și prevede pedepsele ce se aplică infractorilor.

(3) Prezentul cod se aplică în conformitate cu prevederile Constituției Republicii Moldova și ale actelor internaționale la care Republica Moldova este parte. Dacă există neconcordanțe cu actele internaționale privind drepturile fundamentale ale omului, au prioritate și se aplică direct reglementările internaționale.

Articolul 2. Scopul legii penale

(1) Legea penală apără, împotriva infracțiunilor, persoana, drepturile și libertățile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător, orînduirea constituțională, suveranitatea, independența și integritatea teritorială a Republicii Moldova, pacea și securitatea omenirii, precum și întreaga ordine de drept.

(2) Legea penală are, de asemenea, drept scop prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni.

Articolul 14. Noțiunea de infracțiune

(1) Infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvîrșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.

(2) Nu constituie infracțiune acțiunea sau inacțiunea care, deși, formal, conține semnele unei fapte prevăzute de prezentul cod, dar, fiind lipsită de importanță, nu prezintă gradul prejudiciabil al unei infracțiuni.

Articolul 15. Gradul prejudiciabil al infracțiunii

Gradul prejudiciabil al infracțiunii se determină conform semnelor ce caracterizează elementele infracțiunii: obiectul, latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă.

Articolul 16. Clasificarea infracțiunilor

(1) În funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, infracțiunile prevăzute de prezentul cod sînt clasificate în următoarele categorii: ușoare, mai puțin grave, grave, deosebit de grave și excepțional de grave.

(2) Infracțiuni ușoare se consideră faptele pentru care legea penală

prevede în calitate de pedeapsă maximă pedeapsa închisorii pe un termen de pînă la 2 ani inclusiv.

(3) Infracțiuni mai puțin grave se consideră faptele pentru care legea penală prevede pedeapsa maximă cu închisoare pe un termen de pînă la 5 ani inclusiv.

(4) Infracțiuni grave se consideră faptele pentru care legea penală prevede pedeapsa maximă cu închisoare pe un termen de pînă la 12 ani inclusiv.

(5) Infracțiuni deosebit de grave se consideră infracțiunile săvîrșite cu intenție pentru care legea penală prevede pedeapsa maximă cu închisoare pe un termen ce depășește 12 ani.

(6) Infracțiuni excepțional de grave se consideră infracțiunile săvîrșite cu intenție pentru care legea penală prevede detențiune pe viață.

III. EXPUNEREA PRETINSEI SAU A PRETINSELOR ÎNCĂLCĂRI ALE CONSTITUȚIEI, PRECUM ȘI A ARGUMENTELOR ÎN SPRIJINUL ACESTOR AFIRMAȚII

Prevederile Prevederile articolelor 512 alin. (1), 513 alin. (1) și alin. (2), 514, 572 alin. (2), 602 alin. (1) și alin. (2) Cod Civil al Republicii Moldova nr. 1107–XV din 06 iunie 2002, urmează să fie declarate neconstituționale, dat fiind faptul că acestea contravin atât cu Articolele 4 alin. (1) și alin. (2), 7, 8, 9, 16, 20, 26, 46, art. 54 alin. (1), art. 55 din Constituția Republicii Moldova, cât și Articolelor 1, 6 paragraf 1, 13, 14 al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, fiind în coliziune și cu normele Codului penal al Republicii Moldova.

O regulă binecunoscută în sistemele de drept europene, este regula potrivit căreia, **PENALUL ȚINE ÎN LOC CIVILUL**, (exprimat în limba franceză prin adagiul „le criminel tient le civil en état”), regulă potrivit căreia **judicarea unei acțiuni civile în fața instanței civile se suspendă, dacă există un proces penal pendinte cu privire la aceeași faptă, pînă la rezolvarea definitivă a acțiunii penale.**

Cu titlul de exemplu, menționăm prevederile relevante ale Codului de Procedură Penală a României, (art. 19 alin. (2)) potrivit căreia, *Hotărârea instanței penale are autoritate da lucru judecat în fața instanței civile în condițiile prevăzute de lege.*

Prevederi similare se conțin și în alte coduri de procedură penală și civilă, precum Codul de Procedură Penală a Republicii Franceze, Codul de Procedură Penală al Regatului Belgiei, etc.

Acest principiu conferă **siguranță și securitate juridică** raporturilor civile, ori în situația existenței unor litigii penale și civile, născute din aceleași

fapte, **constatarea, spre exemplu**, a săvârșirii unor fapte penale referitor la actele juridice civile, pune la îndoială legalitatea și temeinicia acestora din urmă.

În cadrul examinării cauzei civile nr. 20-2c-16627-09082016 la cererea de chemare în judecată înaintată de S.R.L. "Intermed" către Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, privind încasarea datoriei și penalității, precum și la cererea de chemare în judecată reconvențională, înaintată de către Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova către S.R.L. "Intermed", intervenient accesoriu Ministerul Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Procuratura Anticorupție privind constatarea nulității absolute, Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale a depus în adresa Judecătoriei Chișinău sediul Centru o cerere privind suspendarea examinării pricinii civile, prin care a solicitat **emiterea** în pricina civilă nr. 20-2c-16627-09082016 la cererea de chemare în judecată înaintată de S.R.L. "Intermed" către Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova, privind încasarea datoriei și penalității, precum și la cererea de chemare în judecată reconvențională, înaintată de către Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova către S.R.L. "Intermed", privind constatarea nulității absolute, a unei **Încheieri judecătorești, prin care să fie dispusă suspendarea examinării** pricinii civile nr. 20-2c-16627-09082016 la cererea de chemare în judecată înaintată de S.R.L. "Intermed" către Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova, privind încasarea datoriei și penalității, precum și la cererea de chemare în judecată reconvențională, înaintată de către Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova către S.R.L. "Intermed", privind constatarea nulității absolute, **până la adoptarea de către Instanța judecătorească a unei sentințe irevocabile în cauza penală nr. 14-1-11450-28092015**, de învinuire a lui Ceaicovschi Tudor, Andrei Usatîi și Ina Vorona, precum și altor 30 (treizeci) de persoane, privind săvârșirea de către aceștia a infracțiunilor prevăzute de art. 325 alin. (3) lit. a), art. 327 și art. 328 alin. (3) lit. a) și lit. d) Cod penal.

În acest sens trebuie de menționat că potrivit prevederilor art. 14 alin. (1) Cod Penal al Republicii Moldova, ***Infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.***

După cum a fost stabilit de către doctrina dreptului penal din Republica Moldova, infracțiunea, răspunderea penală și pedeapsa penală sunt instituțiile fundamentale ale dreptului penal. Infracțiunea determină răspunderea penală și pedeapsa penală, deoarece problema răspunderii penale și a pedepsei penale se pune numai după ce s-a săvârșit infracțiunea. Din acest punct de vedere este logic faptul că legiuitorul a abordat în Codul Penal mai întâi concepția privitoare la infracțiune, apoi pe cea referitoare la instituțiile enunțate

În definiția infracțiunii dată în alin. (1) art. 14 Cod Penal sunt enunțate trăsăturile (semnele) esențiale ale acesteia prin care ea se distinge de alte fapte. Pentru ca fapta să constituie infracțiune, ea trebuie să fie: a) prejudiciabilă; b) prevăzută de legea penală; c) săvârșită cu vinovăție; d) pasibilă de pedeapsă penală.

Conform prevederilor art. 2 din Codul Penal al Republicii Moldova, care stabilește scopul legii penale,

(1) Legea penală apără, împotriva infracțiunilor, persoana, drepturile și libertățile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător, orânduirea constituțională, suveranitatea, independența și integritatea teritorială a Republicii Moldova, pacea și securitatea omenirii, precum și întreaga ordine de drept.

(2) Legea penală are, de asemenea, drept scop prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Astfel, scopurile Codului Penal determină structura și conținutul acestuia. Normele invocate definește două scopuri: de apărare și de prevenire.

În conformitate cu alin. (1) art. 2, scopul principal al Codului Penal constă în apărarea celor mai importante relații sociale de atentatele criminale. În lege sunt enumerate blocurile de bază ale sistemului de relații sociale care constituie obiectul juridico-penal al apărării. Stabilind acest scop, legiuitorul a luat în considerație schimbările esențiale, calitative, care au avut loc în politică, economie și în alte sfere sociale ale societății și ale statului.

Ierarhia valorilor ocrotite de legea penală este construită după schema: personalitate- societate-stat. Codul Penal plasează pe primul loc apărarea juridică a omului și a personalității lui, drepturile și libertățile omului și ale cetățeanului. Apărarea prioritară a personalității se deduce din prevederile art. 24–25 Constituția Republicii Moldova și din tradiția ce există în statele cu o democrație dezvoltată.

În același timp, trebuie de menționat că Legea penală își propune drept scop **inclusiv protejarea proprietății, indiferent de forma aceste (publică sau privată), consfințită prin normele art. 9 și art. 46 din Constituția Republicii Moldova.**

Astfel, Scopul legii penale constă, de asemenea, în apărarea altor, diverse, interese ale persoanei, societății, statului. În calitate de obiect al protecției juridico-penale se proclamă ocrotirea tuturor formelor de proprietate, a mediului, a ordinii constituționale, suveranității, independenței și integrității teritoriale a Republicii Moldova, baza cărora este stabilită de Constituție. Asigurarea păcii și securității omenirii a fost ridicată la nivel de scop al legii penale pentru prima dată în actualul Codul Penal. Menționăm că legea penală nu numai apără relațiile sociale de atentatele criminale, dar influențează și asupra conștiinței și a comportamentului subiecților ce intră în asemenea relații.

O dată cu funcția apărării alin. 2 art. 2 Cod Penal proclamă că legea penală mai are drept scop prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. Interzicerea

juridico-penală presupune prin esență prevenirea atentatelor infracționale asupra relațiilor sociale ocrotite de lege.

Specificând rolul de prevenire al legii penale, alin. (2) art. 2 Cod Penal vizează prevenirea generală și cea specială.

Prevenirea generală se adresează tuturor persoanelor și constă în abținerea, sub imperiul conștientizării de răspundere și pedeapsă penală a persoanelor cu labilitate afectivă de a săvârși fapte prejudiciabile.

Prevenirea specială se realizează prin aplicare de măsuri cu caracter juridico-penal asupra persoanelor ce au săvârșit infracțiuni.

În acest sens trebuie de menționat că la data de 23 octombrie 2017, inculpată Ina Vorona, care a deținut calitatea de administrator al S.R.L. "Intermed" la etapa încheierii **Contractului de achiziții publice nr. MS/14 din 07 noiembrie 2014 (înregistrat la Agenția Achiziții Publice la data de 10 noiembrie 2014 sub nr. 14/01904/001)** a depus cerere privind examinarea cauzei în procedură specială în ordinea prevăzută de art. 364¹ CPP, prin care și-a recunoscut vinovăția în săvârșirea faptelor imputate.

Prin Încheierea Judecătorei Chișinău sediul Buiucani nr. 14-1-13437-28092015 (număr atribuit manual nr. 1-218/17) din 21 septembrie 2018, a fost admisă cererea respectivă a inculpatei Ina Vorona, în privința acesteia fiind disjuns dosarul, cu formarea unui dosar separat, fiind numită examinarea în baza probelor administrate la faza de urmărire penală în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de Procedură Penală.

În acest sens, rezultă că prevederile contestate ale articolelor 512 alin. (1), 513 alin. (1) și alin. (2), 514, 572 alin. (2), 602 alin. (1) și alin. (2) Cod Civil al Republicii Moldova nr. 1107-XV din 06 iunie 2002 **vin în contradicție cu normele art. 9, 46, 54 și 55 din Constituția Republicii Moldova.**

În același timp, trebuie de menționat că **Dreptul la un proces echitabil** constituie una dintre componentele principiului asigurării preeminenței dreptului într-o societate democratică. După cum a arătat Înalta Curte Europeană a Drepturilor Omului, statele semnatare ale Convenției au decis să ia toate măsurile necesare pentru apărarea efectivă a unor drepturi enunțate de Declarația Universală a Drepturilor Omului, „datorită atașamentului lor sincer la principiul preeminenței dreptului” (cazul Golder contra Regatul Unit, hotărârea dn 21.02.1975, CURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI [Marea Cameră], Série A nr. 18, § 34). Aceste măsuri semnifică organizarea unei bune administrări a justiției, credibilă, sigură, imparțială și independentă pentru cei ce ajung în fața instituțiilor judiciare. De aceea, instanța europeană a reținut ideea că într-o societate democratică, în sensul Convenției, dreptul la o bună administrare a justiției ocupă un loc important, astfel că o interpretare restrictivă a dispozițiilor articolului 6 nu ar corespunde cu obiectul și scopul prevederilor sale (cazul Wemhoff contra Germania, hotărârea din 27.06.1968, CURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI, Série A nr. 7, § 8 ; cazul Delcourt contra Belgia, hotărârea din 17.01.1970, CURTEA EUROPEANĂ A

DREPTURILOR OMULUI, Série A nr. 11, § 25).

În același timp, dreptul la un proces echitabil este o componentă esențială a altui principiu fundamental care rezultă din dispozițiile Convenției, anume acela al afirmării unei ordini publice europene a drepturilor omului. În cadrul acestei ordini publice specifice, **statele semnatare și-au asumat obligații de natură să asigure ca drepturile garantate de Convenție să fie concrete și efective**, nu teoretice și iluzorii, iar cele cuprinse în articolul 6 au tocmai acest scop: **efectivitatea dreptului la un proces echitabil** (cazul Prințul Hans – Adam II de Liechtenstein contra Germania, hotărârea din 12.07.2001, CURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI [Marea Cameră], Recueil 2001 – VIII, § 45).

Dreptul la un proces echitabil impune organizarea sistemului judiciar astfel încât acesta să asigure posibilitatea contestării efective a deciziilor judiciare emise de tribunalele de diferite grade.

Instanța europeană de contencios al drepturilor omului a elaborat o jurisprudență potrivit cu care dreptul de acces la un tribunal presupune, printre altele, respectarea principiului securității juridice, principiu considerat ca fiind „în mod necesar inerent atât dreptului Convenției, cât și dreptului comunitar” (cazul Marckx contra Belgia, hotărârea din 13.06.1979, CURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI, Série A nr. 31, § 58).

Admițând, totuși, că acest drept nu este absolut și că este compatibil cu limitări implicite, instanța europeană a arătat că statele contractante dispun, în această materie, de o anumită marjă de apreciere. „Aparține însă Curții a statua, în ultimă instanță, cu privire la respectarea exigențelor Convenției; ea trebuie să se convingă de faptul că limitele aplicate (de state) nu restrâng accesul recunoscut individului (la un tribunal) în așa măsură încât **dreptul în discuție să fie atins în însăși substanța sa**; asemenea limitări nu se conciliază cu dispozițiile articolului 6 paragraf 1 decât dacă urmăresc un scop legitim și există un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul urmărit” (cazul Bellet contra Franța, hotărârea din 04.12.1995, CURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI, Série A nr. 333 – B, § 31 ; cazul Stubbings și alții contra Regatul Unit, hotărârea din 22.10.1996, CURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI, Recueil 1996 – IV, § 50 ; cazul National & Provincial Building Society, Leeds Permanent Building Society și Yorkshire Building Society contra Regatul Unit, hotărârea din 23.10.1997, CURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI, Recueil 1997 – VII, § 105 ; cazul Osman contra Regatul Unit, hotărârea din 28.10.1999, CURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI, Recueil 1999 – VII, § 147 ; cazul Garcia Manibardo contra Spania, hotărârea din 15.02.2000, CURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI, Recueil 2000 – II, § 36 ; cazul Prințul Hans – Adam II de Liechtenstein contra Germania, hotărârea din 12.07.2001, CURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI, Recueil 2001 – VIII, § 44).

De asemenea, instanța europeană a decis, în mod constant, că limitările dreptului de acces la un tribunal, cuprinse în marja de apreciere lăsată de prevederile Convenției și de jurisprudența organelor la dispoziția statelor, cuprind și **condițiile în care poate fi atacată o hotărâre a unor instanțe de fond** (cazul Brualla Gomez de al Torre contra Spania, hotărârea din 19.12.1997, CURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI, Recueil 1997 – VIII, § 33 ; cazul Edificaciones March Gallego S. A. contra Spania, hotărârea din 19.02.1998, CURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI, Recueil 1998 – I, § 34 ; cazul F. E. contra Franța, hotărârea din 30.10.1998, CURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI, Recueil 1998 – VIII, § 44 ; cazul Guérin contra Franța, hotărârea din 29.07.1998, CURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI, Recueil 1998 – V, § 37).

În același timp, principiul securității juridice a fost avut în vedere de instanța europeană cu privire la condițiile ce au a fi îndeplinite pentru punerea efectivă în valoare a dreptului la un tribunal, sub forma exercitării unei anumite căi de atac reglementate de legislația internă a statelor contractante. Din acest punct de vedere, ea a decis, spre exemplu, că normele naționale privitoare la termenele în care pot fi exercitate anumite căi de atac urmăresc să asigure o bună administrare a justiției și să respecte, în special, principiul securității juridice (cazul Nunes Dias contra Portugalia, hotărârea din 10.04.2003, CURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI, Recueil 2003 – IV, § 32). Așa fiind, o asemenea reglementare, ca și aplicarea ei nu trebuie să împiedice justițiabilul să utilizeze calea de atac disponibilă. De asemenea, se impune ca, în fiecare caz în parte, să se aprecieze, în lumina particularităților unei proceduri eventuale în discuție și în funcție de scopul și obiectul articolului 6 paragraf 1, forma de publicitate a unei hotărâri judiciare prevăzute de norma internă a statului în cauză (cazul Axen contra Germania, hotărârea din 08.12.1983, CURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI, Série A nr. 72, § 31).

În general, efectivitatea dreptului de acces la un tribunal impune ca exercițiul lui să nu fie afectat de existența unor obstacole sau impedimente de drept ori de fapt, ce ar fi de natură să pună în discuție însăși substanța sa.

Privitor la existența unor posibile obstacole de drept, Curtea a decis că exercitarea căilor de atac interne numai pentru a se constata inadmisibilitatea unor acțiuni judiciare prin jocul dispozițiilor legale ce le reglementează nu este de natură să corespundă imperativelor articolului 6 paragraf 1; dimpotrivă, **este necesar ca legislația națională să asigure oricărei persoane „o posibilitate clară și concretă de a contesta un act ce constituie o ingerință în drepturile sale”** (cazul De Geouffre de la Pradelle contra Franța, hotărârea din 16.12.1992, CURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI, Série A nr. 253 – B, § 34).

Reieșind din prevederile Constituției Republicii Moldova și jurisprudența menționată a Curții Europene a Drepturilor Omului, rezultă că prevederile

contestate ale articolelor 512 alin. (1), 513 alin. (1) și alin. (2), 514, 572 alin. (2), 602 alin. (1) și alin. (2) Cod Civil al Republicii Moldova nr. 1107–XV din 06 iunie 2002, urmează să fie declarate neconstituționale, dat fiind faptul că acestea **nu corespund rigorilor menționate**, fiind astfel în contradicție cu normele Articolele 4 alin. (1) și alin. (2), 7, 8, 9, 16, 20, 26, 46, art. 54 alin. (1), art. 55 din Constituția Republicii Moldova, cât și Articolelor 1, 6 paragraf 1, 13, 14 al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, articolul 1 din Primul protocol Adițional la Convenție, și, pe cale de consecință, **urmează să fie declarate neconstituționale**.

IV – CERINȚELE AUTORULUI SESIZĂRII

1. Primirea și admiterea cererii de ridicare a excepției de neconstituționalitate;
2. Sesizarea Curții Constituționale a Republicii Moldova cu capetele înaintate prin prezenta cerere;
3. **Controlul constituționalității** prevederilor art. 512 alin. (1) Cod Civil al Republicii Moldova nr. 1107–XV din 06 iunie 2002;
4. **Declararea neconstituționalității** prevederilor 512 alin. (1) Cod Civil al Republicii Moldova nr. 1107–XV din 06 iunie 2002;
5. **Controlul constituționalității** prevederilor art. 513 alin. (1) și alin. (2) Cod Civil al Republicii Moldova nr. 1107–XV din 06 iunie 2002;
6. **Declararea neconstituționalității** prevederilor art. 513 alin. (1) și alin. (2) Cod Civil al Republicii Moldova nr. 1107–XV din 06 iunie 2002;
7. **Controlul constituționalității** prevederilor art. 514 Cod Civil al Republicii Moldova nr. 1107–XV din 06 iunie 2002;
8. **Declararea neconstituționalității** prevederilor art. 514 Cod Civil al Republicii Moldova nr. 1107–XV din 06 iunie 2002;
9. **Controlul constituționalității** prevederilor art. 572 alin. (2) Cod Civil al Republicii Moldova nr. 1107–XV din 06 iunie 2002;
10. **Declararea neconstituționalității** prevederilor art. 572 alin. (2) Cod Civil al Republicii Moldova nr. 1107–XV din 06 iunie 2002;
11. **Controlul constituționalității** prevederilor art. 602 alin. (1) și alin. (2) Cod Civil al Republicii Moldova nr. 1107–XV din 06 iunie 2002;
12. **Declararea neconstituționalității** prevederilor art. 602 alin. (1) și alin. (2) Cod Civil al Republicii Moldova nr. 1107–XV din 06 iunie 2002.

V. Anexe:

1. Copie-extras din Rechizitoriul cauzei penale nr. 14-1-11450-28092015 (număr atribuit manual nr. 1-219/17), de învinuire a lui Ceaicovschi Tudor și altor 30 (treizeci) de persoane, privind săvârșirea de către aceștia a infracțiunilor prevăzute de art. 325 alin. (3) lit. a), art. 327 și art. 328 alin. (3) lit. a) și lit. d) Cod penal, cunoscută opiniei publice din Republica Moldova drept **Dosarul licitațiilor trucate în achizițiile publice din medicină**;
2. Copia cererii inculpatei Ina Vorona privind examinarea cauzei în procedură specială în ordinea prevăzută de art. 364¹ CPP;
3. Copia Încheierii Judecătorei Chișinău sediul Buiucani nr. 14-1-13437-28092015 (număr atribuit manual nr. 1-218/17) din 21 septembrie 2018;

VI - DECLARAȚIA ȘI SEMNATURA

Declar pe onoare ca informațiile ce figurează în prezentul formular de sesizare sunt exacte.

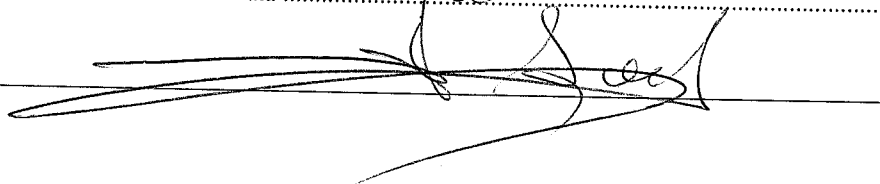
Locul

CHIȘINĂU

Data

26 septembrie 2018

Semnătura _____

Î N C H E I E R E

19 februarie 2019

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecător – Ana Cucerescu
grefier - Victoria Cuciuc

examinînd în ședință de judecată publică cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Intermed,, către de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale privind încasarea datoriei contractuale

și

cererea de chemare în judecată reconvențională înaintată de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale către Societatea cu Răspundere Limitată „Intermed,, intervenient accesoriu Ministerul Finanțelor, Ministerul Justiției, Procuratura Anticorupției cu privire la anularea contractelor de achiziții publice,-

a c o n s t a t a t :

1. Societatea cu Răspundere Limitată „Intermed,, a depus cerere Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale privind încasarea datoriei contractuale. Solicită reclamantul încasarea datoriei contractuale în mărime de 9004200lei.

2. Pe parcursul cercetării judecătorești Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale a înaintat acțiune reconvențională către Societatea cu Răspundere Limitată „Intermed,, intervenient accesoriu Ministerul Finanțelor, Ministerul Justiției, Procuratura Anticorupției cu privire la anularea contractelor de achiziții publice.

3. În ședința de judecată reprezentantul pîrîtului, Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale Șveț Andrei a înaintat cerere privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor alin. (1) art. 512, alin. (1) art. 513, art. 514, alin. (2) art. 572, alin. (1) art. 602 Cod civil._/cererea integral motivată anexată la materialele cauzei/.

4. Reprezentantul reclamantului, de Societatea cu Răspundere Limitată „Intermed,, avocatul Ecaterina Șuntova, s-a prezentat, nu a susținut cererea privind ridicarea excepției de constituționalitate, solicitînd să fie respinsă.

5. *Analizînd solicitarea formulată de către reprezentantul pîrîtului ridicarea excepției de neconstituționalitate, instanța o admite, din considerentele arătate infra:*

6. Curtea Constituțională, prin Hotărârea nr. 2 din 9 februarie 2016, a relevat următoarele: “82. [j]udecătorul ordinar nu se va pronunța asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, ci se va limita exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții: (1) obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție; (2) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu; (3) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; (4) nu există o hotărâre anterioară a Curții avînd ca obiect prevederile contestate. 83. Curtea reține că verificarea constituționalității normelor contestate *constituie competența exclusivă a Curții Constituționale. Astfel, judecătorii ordinari nu sunt în drept să refuze părților sesizarea Curții Constituționale, decât doar în condițiile menționate la paragraful 82.*”

7. Din conținutul solicitării de ridicare a excepției de neconstituționalitate, instanța reține că aceasta vizează următoarele:

- alin. (1) art. 512, alin. (1) art. 513, art. 514, alin. (2) art. 572, alin. (1) art. 602 Cod civil.

8. În acest context, instanța menționează că, în temeiul articolului 135 alin. (1) lit. g) din Constituție, articolului 4 alin. (1) lit. g) din Legea cu privire la Curtea Constituțională și articolului 4 alin. (1) lit. g) din Codul jurisdicției constituționale, rezolvarea excepțiilor de neconstituționalitate a actelor normative ține de competența Curții Constituționale.

9. Astfel, sub aspectul verificării întrunirii condițiilor stabilite de Curtea Constituțională prin Hotărârea nr. 2 din 9 februarie 2016, instanța menționează că normele vizate de către parte în interesele părții pârte și constituie obiect al controlului de constituționalitate.

10. De asemenea, ridicarea excepției de neconstituționalitate a fost solicitată de către reprezentantul pârțului, iar normele vizate nu au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate.

11. Din aceste considerente, ținând cont că normele solicitate a fi supuse controlului de constituționalitate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei deduse judecării, având în vedere că judecătorul nu trebuie să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, instanța admite solicitarea reprezentantului pârțului și ridică excepția de neconstituționalitate alin. (1) art. 512, alin. (1) art. 513, art. 514, alin. (2) art. 572, alin. (1) art. 602 Cod civil.

12. În conformitate cu art. 269-270 Cod de procedură Civilă, instanța de judecată,

d i s p u n e :

Se ridică excepția de neconstituționalitate al alin. (1) art. 512, alin. (1) art. 513, art. 514, alin. (2) art. 572, alin. (1) art. 602 Cod civil.

Se remite Curții Constituționale prezenta Încheiere, Sesizarea, copia cererei de chemare în judecată, copia demersului de ridicare a excepției de neconstituționalitate, pentru a fi examinată conform competenței.

Încheierea nu poate fi atacată cu recurs.

**Președintele ședinței,
Judecător**

Ana CUCERESCU